

ኤልያስ - ቁጥር ስድስት

አሥር ፈተናዎች

Jeff Pippenger

2023-10-05

የኤልያስን ምሳሌያዊ ምልክትነት ስንመለከት ቆይተናል፤ አሁንም ለፕሮቴስታንትነት ቀንድ የሚደርስ በደረጃ የሚገፋ የፈተና ሂደትን፣ እንዲሁም ከፕሮቴስታንትነት ቀንድ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ለሪፐብሊካኒዝም ቀንድ በደረጃ የሚገፋ የፖለቲካ እድገትን ለማብራራት የቀርጫሎስ ተራራንና የሲና ተራራን ታሪኮች እየተጠቀምን ነው።

ያለፈው ጽሑፍ በዘኁልቀ ምዕራፍ አሥራ ሦስትና አሥራ አራት የተመዘገበውን ዓመፅ እየመረመረ ነበር፤ ይህም ለጥንታዊቷ እስራኤል ከቀይ ባሕር መሻገራቸው በኋላ የመጣውን አሥረኛና የመጨረሻ ፈተና ይለያል። ይህ ታሪክ ከሚለራዊት ታሪክ የመጀመሪያ እንቅስቃሴ ጋር ይጣጣማል፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር የመጨረሻ እንቅስቃሴ ታሪክ ጋርም ይጣጣማል። የራእይ አሥራ አራት ሦስቱ መላእክት ሥራ ሁሉ በመጀመሪያው እንቅስቃሴና በመጨረሻው እንቅስቃሴ ይፈጸማል።

“ከሦስተኛው መልአክ መልእክት አዋጅ ጋር ተባብሮ የሚሠራው መልአክ ምድርን ሁሉ በክብሩ ሊያበራት ነው። እዚህ በዓለም አቀፍ ስፋትና በልዩ ኃይል የሚፈጸም ሥራ አስቀድሞ ተነግሮአል። የ1840-44 የመምጣቱ እንቅስቃሴ የእግዚአብሔር ኃይል የከበረ መገለጫ ነበር፤ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በዓለም ውስጥ ወዳለች እያንዳንዱ የሚሲዮን ጣቢያ ተደርሶ ነበር፤ እንዲሁም በአንዳንድ አገሮች ከአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን ተሐድሶ ጀምሮ በማንኛውም ምድር የታየውን ከፍተኛውን ሃይማኖታዊ ፍላጎት አስነስቶ ነበር፤ ነገር ግን እነዚህ ሁሉ በሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ሥር በሚነሳው ታላቅ እንቅስቃሴ ይበልጣሉ።” The Great Controversy, 611.

በመጀመሪያው እንቅስቃሴ ታሪክና በመጨረሻው እንቅስቃሴ መካከል፣ የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክን እናገኛለን። ምድርን በክብሩ የሚያበራው መልአክ ቤተ ክርስቲያን ሳይሆን እንቅስቃሴ መሆኑ በግልጽ ተለይቶ ተገልጿል።

«ስለ ባቢሎን፣ በዚህ ትንቢት ውስጥ ለእይታ በቀረበው ዘመን እንዲህ ተብሎ ተነግሯል፡- ‘ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋል፤ እግዚአብሔርም ዓመፅዎቿን አስታውሶአል።’ ራእይ 18፡5። የበደሊን መጠን ሞልታለች፣ ጥፋትም በእርስዋ ላይ ሊወርድ ተቃርቧል። ነገር ግን እግዚአብሔር ገና በባቢሎን ውስጥ ሕዝብ አለው፤ እነዚህም ታማኞች በእርስዋ ኃጢአት እንዳይካፈሉና ‘ከመቅሰፍቶቿም እንዳይቀበሉ’ ከፍርዶቹ መጎብኘት በፊት ከእርስዋ ሊጠሩ ይገባቸዋል። ስለዚህም ከሰማይ በመውረድ ምድርን በክብሩ ያበራውና የባቢሎንን ኃጢአቶች በማወጅ በታላቅ ድምፅ ኃይል ባለው ጩኸት የሚጮኽ መልአክ የሚወክለው እንቅስቃሴ ይህ ነው። ከመልእክቱም ጋር ተያይዞ ይህ ጥሪ ይሰማል፡- ‘ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዋ ውጡ።’ እነዚህ ማስታወቂያዎች ከሦስተኛው መልአክ መልእክት ጋር በመተባበር ለምድር ነዋሪዎች የሚሰጠውን የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ያቋቁማሉ።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 604።

ሁሉም ነቢያት እርስ በርሳቸው ይስማማሉ፤ እንዲሁም ትንቢቶቹ የተነገሩባቸውን ዘመናት ከሚለዩት ይልቅ፣ “የመጨረሻዎቹን ቀኖች” በይበልጥ በተለየ ሁኔታ ይለያሉ። የዚህ ክስተት ምሳሌ እንደሆነ፣ የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ በራእይ አሥር ውስጥ ባለው መልአክ ተመስሎ ነበር እና ነውም። ሁለቱም በሚወርድበት ጊዜ ምድርን በክብሩ ያበራሉ። እህት ዋይት በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ የመጀመሪያውን መልአክ ታስረዳለች።

“ኢየሱስ አንድ ኃይል መልአክ ወደ ታች እንዲወርድና የምድርን ነዋሪዎች ለሁለተኛው መገለጡ እንዲዘጋጁ እንዲያስጠነቅቅ ላከው። መልአኩ በሰማይ ካለው የኢየሱስ ፊት ሲወጣ፣ እጅግ የበራና የከበረ ብርሃን በፊቱ ይቀድም ነበር። ተልእኮውም ምድርን በክብሩ ማብራትና ሰውን ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ቁጣ ማስጠንቀቅ እንደሆነ ተነገረኝ።” Early Writings, 245.

ያ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት መልአክ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 ወረደ። ይህም በኦገስት 11፣ 1840 የወረደው መልአክ በቅድሚያ ምሳሌ ሆኖ ተገልጦ ነበር። በኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስት፣ ኢሳይያስ በሰማይ ያለውን ቤተ መቅደስና የእግዚአብሔርን ክብር ተመልክቶ ይታያል። በምዕራፍ ስድስት ቁጥር ሦስት ላይ ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር እንደ ተሞላች ይገልጻል። ይህም የሚሆነው የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት መልአክ ሲወርድ ነው።

ከዚህም በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች። ራእይ 18፣1።

የኢሳይያስ 6 ሰስተኛው ቁጥር ያንኑ ታሪክ ይለያል።

እርስ በርሳቸውም ይጠራሩ ነበር፣ እንዲሁም ይሉ ነበር፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሠራዊት ጌታ ነው፤ ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች። ኢሳይያስ 6፣3።

እህት ኋይት የኢሳይያስን የቤተ መቅደሱን ራእይ ከራእይ አሥራ ስምንት እንቅስቃሴ ጋር በአንድነት ታቀርባለች።

በዙፋኑ ፊት ያሉት ሱራፊል የእግዚአብሔርን ክብር በማየታቸው እጅግ በአክብሮት ፍርሃት ተሞልተው ስለሆነ፣ ራሳቸውን በራስ ደስታ ወይም ራሳቸውን ወይም እርስ በርሳቸውን በማድነቅ አንዲት ቅጽበት እንኳ አይመለከቱም። ምስጋናቸውና ክብራቸው ሁሉ ለሠራዊት ጌታ ነው፤ እርሱ ከፍ ያለ እና የተሰቀለ ነው፣ የልብሱም ጫፍ ቤተ መቅደሱን በክብሩ ይሞላለዋል። መላው ምድር በክብሩ የምትሞላበትን የወደፊት ጊዜ በሚያዩ ጊዜ፣ የድል ምስጋና መዝሙር በዜማ ቅኔ ከአንዱ ወደ ሌላው ይደገማል፤ “ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ሠራዊት ጌታ ነው።” እግዚአብሔርን በማክበር ፍጹም ረክተዋል፤ በእርሱም ፊት፣ ከማፅደቁ ፈገግታ በታች፣ ከዚያ የበለጠ ምንም አይመኙም። ምስሉን በመሸከም፣ አገልግሎቱን በመፈጸም እና እርሱን በማምለክ፣ ከፍተኛ ምኞታቸው ፈጽሞ ደርሶአል።

“ለኢሳይያስ የተሰጠው ራእይ በመጨረሻዎቹ ቀናት ያለውን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁኔታ ይወክላል።” Review and Herald, December 22, 1896.

የሐንስ በራእይ ምዕራፍ አሥር እንዲሁም በምዕራፍ አሥራ ስምንት፣ እና ኢሳይያስ በምዕራፍ ስድስት፣ ከእህት ዋይት አስተያየት ጋር ተካትተው፣ ምድር በእግዚአብሔር ክብር መብራቷን የሚያመለክቱትን እነዚህን ሁሉ ምሳሌዎች በታሪክ ውስጥ በአንድ ነጥብ ላይ ያስቀምጣሉ። በመስከረም 11 ቀን 2001 የተከናወኑትን ክስተቶች መላዋ ምድር ተመልክታለች። በ1863 የተጠናቀቀው የሚለራዊት እንቅስቃሴ ተራማጅ ታሪክ፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው ብርቱ መልአክ ከራእይ ምዕራፍ አሥር የወረደው መልአክ ጋር የተያያዘውን ታሪክ ይዞ ሲወርድ የሚፈጸመውን ታሪክ አመልክቶ ነበር። እነዚህ የመክፈቻ መሠረታዊ ግምቶች ከተቀመጡ በኋላ፣ በዘኑልቀ ምዕራፍ አሥራ አራት የተወከለውን የፈተና ሂደት እንመለሳለን። ሙሴ፣ ወደ ግብፅ ለመመለስ የፈለጉትን እና ኢየሱስንና ካሌብን በድንጋይ ለመውገር የፈለጉትን ዓመፀኞች ስለ እነርሱ ከለመነ በኋላ፣ እግዚአብሔር የሙሴን ምልጃ ይቀበላል።

ጌታም እንዲህ አለ፤ እንደ ቃልህ ይቅር አልሁ፤ ነገር ግን እኔ ሕያው እንደ ሆንሁ በእውነት፣ ምድር ሁሉ በጌታ ክብር ትሞላለች። በግብፅና በምድር በዳ ያደረግሁትን ክብራንና ተአምራቶቼን ያዩ እነዚያ ሰዎች ሁሉ፣ አሁንም አሥር ጊዜ የፈተኑኝና ድምፄን ያልሰሙ፣ ለአባቶቻቸው የማልሁላቸውን ምድር ፈጽሞ

አያዩአትም፤ ከሚያስቁጡኝም ማንም አያያትም። ነገር ግን ባሪያዬ ካሌብ፣ ሌላ መንፈስ ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ፣ ፈጽሞም ስለ ተከተለኝ፣ ወደ ገባባት ምድር አገባዋለሁ፤ ዘሩም ይወርሳታል። ዘኁልቀ 14፡20-24።

እዚህ በዘኁልቀ አሥራ አራት የተወከለው ታሪክ ለጥንታዊቱ እስራኤል የመጨረሻው ፈተና ነው፤ ውድቀታቸውም በሚቀጥሉት አርባ ዓመታት በምድረ በዳ ሞትን አረጋገጠላቸው። ይህ ታሪክ በቀጥታ ከራእይ አሥራ ስምንት ጋር የተያያዘ ነው፤ ምክንያቱም በዚያ እግዚአብሔር “እንደ ሕያውነቴ እውነት” ሲል አውጆ “ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር ትሞላለች” ብሎ ተናግሮአል። እግዚአብሔር በዚህ ታሪካዊ መዝገብ ውስጥ የሚያስቀምጠው እጅግ ኃይለኛ መግለጫ ነው፤ እንዲሁም በዚህ ሲያደርግ በዘኁልቀ ምዕራፍ አሥራ ሦስትና አሥራ አራት የተወከለው ታሪክ ወደ ራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ብርቱ እንቅስቃሴ እንደሚያመለክት ያጠናክራል። ራእይ አሥራ ስምንት የእግዚአብሔር የቀሩት ሕዝብ ፍጻሜ ስለሆነ፣ የእግዚአብሔር የቀሩት ሕዝብ ጅምሬ ደግሞ እኛ በዘኁልቀ መጽሐፍ ውስጥ እየመረመርነው ባለው ክፍል ተመስሎ ተገልጧል።

በ1840 ዓ.ም. አገስት 11፣ ስለ እስልምና የተነገረው የሁለተኛው ወዮታ ትንቢት በተፈጸመበት ጊዜ፣ ቀድሞ የተመረጡት የቃል ኪዳን ሕዝብ አሁን ትክክል መሆኑ በተረጋገጠው የኤልያስ መልእክት ተፈተኑ።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11፣ የሦስተኛው ወዮ የእስልምና ትንቢት በተፈጸመበት ጊዜ፣ ቀድሞ የተመረጠው የቃል ኪዳን ሕዝብ አሁን ትክክል መሆኑ የተረጋገጠውን የኤልያስ መልእክት እንደ ሕያዋን ፍርድ መጀመሪያ ምልክት አደረገ።

መለር እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ ያለው የኤልያስ መልእክት በትንቢታዊ ዘመን አውድ ውስጥ ተቀምጦ ነበር። በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የተሰጠው የኤልያስ መልእክት ግን በታሪክ ድግግሞሽ አውድ ውስጥ ተቀምጦ ነበር። 2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11ን ታሪክ ደገመ፤ ምክንያቱም ሁለቱም ቀኖች ስለ እስልምና የተነገረ ትንቢት ፍጻሜን ይወክላሉ፣ እንዲሁም ሁለቱም እህት ዋይት “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ አካል አይደለም” ብላ የገለጸችውን መልአክ መውረድ ያመለክታሉ። ምንም እንኳ እህት ዋይት ስለ ራእይ አሥራ ስምንት መልአክ፣ ስለ ራእይ አሥር መልአክ እንደተናገረችው “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ አካል አይደለም” ብላ በቀጥታ አትናገርም፤ ነገር ግን የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ምድርን በ“ክብሩ” ያበራታል፣ መጻሕፍትም ምድርን የሚያበራው የኢየሱስ ክርስቶስ ክብር እንደሆነ ግልጽ ናቸው።

በመጀመሪያው ዘመን የፕሮቴስታንቶችን ፈተና ያመጣው የፍርድ መሣሪያ፣ በኤልያስ የተወከለው የሚለራይት እንቅስቃሴ ነበር። በመጨረሻውም ዘመን የሰባተኛው ቀን አድቤንቲዝምን ፈተና የሚያመጣው የፍርድ መሣሪያ፣ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተወከለው የኤልያስ እንቅስቃሴ ነው። የኤልያስ ምልክት ከአንድ በላይ ትርጉም አለው፤ እርሱም ሚሊሮንና የሚለራይት እንቅስቃሴን እንደሚወክል ቢሆንም፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ደግሞ ይወክላል።

“ሙሴ በመለወጥ ተራራ ላይ ስለ ክርስቶስ በኃጢአትና በሞት ላይ ያገኘው ድል ምስክር ነበር። እርሱ በጻድቃን ትንሣኤ ጊዜ ከመቃብር የሚወጡትን ወክሎ ነበር። ሞትን ሳያይ ወደ ሰማይ የተወሰደው ኤልያስ ደግሞ በክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት ጊዜ በምድር ላይ ሕያዋን ሆነው የሚገኙትን ወክሎ ነበር፤ እነርሱም ‘በቅጽበት፣ በዐይን ጥቅሻ፣ በኋለኛው መለኮት’ ‘ይለወጣሉ፤’ ምክንያቱም ‘ይህ ሚኞ የማይሞትን ሊለብስ ይገባል’፣ ‘ይህም ጠፈ የማይጠፋን ሊለብስ ይገባል’። 1 ቆሮንቶስ 15:51-53። ኢየሱስ ከሰማይ ብርሃን ጋር ተለብሶ ነበር፣ እንዲሁም ‘ያለ ኃጢአት ለማዳን ሁለተኛ ጊዜ’ ሲገለጥ እንደሚታይ ነው። ምክንያቱም እርሱ ‘በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር’ ይመጣል። ዕብራውያን 9:28፤ ማርቆስ 8:38። የመድኃኒቱ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው ተስፋ አሁን ተፈጽሞ ነበር። በተራራው ላይ የወደፊቱ የክብር መንግሥት በትንሽ ምሳሌ ተወክሎ ነበር፤ ክርስቶስ ንጉሡ፣ ሙሴ የተነሡትን

ቅዱሳን ወኪል፡ ኤልያስም የተለወጡትን ወኪል ነበር።” The Desire of Ages, 412.

የተተዉት የቃል ኪዳን ሕዝብ ከሁለት አሥር በሚል አብዛኛው ክፍል ነው። ብዙዎች የተጠፋ ናቸው፤ ጥቂቶች ግን የተመረጡ ናቸው። የአሥረኛው ፈተና ውድቀት የተመሠረተው ስለ ተስፋይቱ ምድር የቀረበው ክፉ ወሬ ወይስ መልካሙ ወሬ ተቀባ ወይስ ተከለከለ በሚለው ላይ ነበር። እንግዲህ በዚህ የተገለጸው ታሪክ በተከታታይ የፈተና ታሪክ ውስጥ ድል ወይም ሽንፈት ተመሳሳይ መረጃን የሚተረጎሙ ሁለት የአቀራረብ ዘዴዎች መካከል በሚደረግ ምርጫ ላይ እንደሚመሠረት ያሳያል።

ሁሉም አሥራ ሁለቱ ሰላዮች የተስፋይቱን ምድር አዩ፤ ነገር ግን የተስፋይቱ ምድር ምንን እንደምትወክል ስለዚህ ሁለት የተለያዩ ድምዳሜዎች ተወሰዱ። አንዱ ዘገባ በሰው ፍርሃት የተነሣ ነበር፤ ሌላው ግን በእምነት የተነሣ ነበር። አንደኛው የእግዚአብሔርን መሪነት ለመቃወም እና ወደ ግብፅ ባርነት ለመመለስ ያለ ፍላጎት ገለጠ፤ ሌላው ዘገባ ግን በእግዚአብሔር መሪነት ላይ ለመታመን እና ወደ ተስፋይቱ ምድር ለመግባት ወደ ፊት ለመንቀሳቀስ ያለ ፍላጎት ገለጠ።

በሚለራይት እንቅስቃሴ ውስጥ ያሉት አብዛኞቹ ደግሞ ወደ ባቢሎን ባርነት መመለስን እና ሴት ልጆቿ መሆንን መረጡ፤ ይህም የመጀመሪያውን መልእክት ትንቢታዊ መልእክት ለመቃወም የወሰኑት ውሳኔ መገለጫ ነበር። ታማኞቹ ሚለራይቶች ግን በ1844 የጸደይ ወቅት በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ላይ የታዩው እንደ ውድቀት ከተከሰተ በኋላም እንኳ የመጀመሪያውን መልእክት ትንቢታዊ መልእክት መከተልን መረጡ። የዘኁልቀ ታሪክ ከአሥራ ሁለቱ ሰላዮች የወጡ ሁለት የተለያዩ “ሪፖርቶችን” ያቀርባል፤ እነዚህም ለአንድና ለዚያው ትንቢታዊ መልእክት ሁለት የተለያዩ ትንታኔዎችን ይወክላሉ። በ1863 ላኦዲቅያዊ አድቪንቲዝም አንድ ትንቢታዊ መልእክት አልተቀበለም፤ ከዚያ በፊት ተመሥርቶ የነበረን ትንቢታዊ መልእክት ግን አቃወመ። በ1863 ላኦዲቅያዊ አድቪንቲዝም ወደ ዊሊያም ሚሊርን በአገልግሎቱ ሁሉ ሲቃወም የኖረው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ ተመልሶ ተቀበለ። ትንቢታዊውን መልእክት የናቁና ወደ ባርነት መመለስን የተመኙ ሰዎች፤ በመጨረሻ በምድረ በዳ የሞቱትን የዘኁልቀ አሥራ አራት ዓመፀኞች ይመስላሉ።

ቍጥር አሥር፣ እንደ ምልክት ሲመለከት፣ እንደ ሌሎች ምልክቶች ሁሉ ከአንድ በላይ ትርጉም አለው። ምሳሌያዊ ትርጉሙ ሊገኝ የሚገባው ያለበት የንባቡ አውድ መሠረት ነው። “አሥር” እንደ ምልክት ስደትን ሊወክል ይችላል። ፈተናንም ሊወክል ይችላል። የአውሮፓ ነገሥታት፣ የእስራኤል ሰሜናዊ ነገዶች እና የተባበሩት መንግሥታት ዐሥር እጥፍ ኅብረትንም ሊወክል ይችላል። በስምርና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ ለአሥር ቀናት መከራ ሊደርስባቸው ነበር።

ከምትቀበሉት መከራ ምንም አትፍሩ፤ እነሆ፣ እንድትፈተኑ ዲያብሎስ ከእናንተ አንዳንዶችን ወደ እስር ቤት ይጥላል፤ ለአሥር ቀንም መከራ ይሆንባችኋል፤ እስከ ሞትም ድረስ ታማኝ ሁን፣ እኔም የሕይወትን አክሊል እሰጥሃለሁ። ራእይ 2፡10።

የታሪክ ጸሐፊዎች በስምርና ታሪክ ውስጥ ዳዮቅልጥያኖስ ያከናወነውን ስደት ይጠቁማሉ፤ ምክንያቱም ይህ በስምርና ታሪክ ውስጥ ከሁሉ የከፋ ስደት ነበርና አሥር ዓመታትም ቆይቶ ነበር። ሌሎች የታሪክ ጸሐፊዎች በስምርና ታሪክ ውስጥ አሥር የተለያዩ ስደቶች እንዳሉ ይለያያሉ። በሁለቱም መንገድ እነዚህ በንጉሣዊቱ ሮማ ተፈጽመዋል፤ እርሷም በዳንኤል ሰባት በአሥር ቀንዶች ተወክላለች። እነዚያ አሥር ነገሥታት፣ ከጳጳስና ጋር ዝሙት በፈጸሙው አክላብ የተምሰሉ ነገሥታት ነበሩ፤ በጨለማውም ዘመን ውስጥ ጳጳስናው ግድያውን ለመፈጸም የተጠቀመባቸው የስደት መሣሪያ ነበሩ። “አሥር” ለኤዘቤል ስደቱን የሚያከናውን የመንግሥት ኃይልን ይወክላል። በዳንኤል ምዕራፍ አንድ “አሥር” የፈተና ዘመንን ያመለክታል።

እባክህ፡ ባሪያዎችህን አሥር ቀን ፈትናቸው፤ የምንበላውም ጥራጥሬ ይስጡን፤ የምንጠጣውም ውኃ ይስጡን። ከዚያም ፊታችንን በፊትህ ይመልከቱ፤ ደግሞም የንጉሡን ምግብ ድርሻ የሚበሉትን ልጆች ፊት ይመልከቱ፤ እንደምታየውም ከባሪያዎችህ ጋር አድርግ። እርሱም በዚህ ነገር ተስማማላቸው፡ አሥር ቀንም ፈተናቸው። በአሥሩም ቀናት ፍጻሜ ፊታቸው ከንጉሡ ምግብ ድርሻ ከሚበሉት ልጆች ሁሉ ይልቅ የተዋበና በሥጋ የጎመረ ሆኖ ታየ። ዳንኤል 1፡12-15።

በዘኑልቀ አሥራ አራት ውስጥ የጥንቷ እስራኤል በአንድ የጊዜ ወቅት ውስጥ አሥር ፈተናዎችን በማመልከት እግዚአብሔርን አሥር ጊዜ አስቈጥታው ነበር።

ነገር ግን እኔ ሕያው እንደ ሆንሁ ሁሉ ምድር በእግዚአብሔር ክብር ትሞላለች። በግብፅና በምድረ በዳ ያደረግሁትን ክብራትና ተአምራቶችን ያዩ እነዚያ ሰዎች ሁሉ አሁን አሥር ጊዜ ፈትነውኛልና ድምፃንም አልሰሙም። ዘኑልቀ 14፡21፣ 22።

ከቀይ ባሕር መዳን ጀምሮ እስከ ዐሥረኛው ፈተና ድረስ የተከሰቱት ዘጠኙ ዓመፃዎች ወይም ያልተሳኩ ፈተናዎች በትክክል ምን ዓይነት ዓመፃዎችን እንደሚወክሉ ለማወቅ በበይነ መረብ ብትፈልጉ፣ ከጥንታዊት እስራኤል ውድቀቶች መካከል የትኞቹ እንደ እነዚያ ዐሥር ፈተናዎች አንዱ መለያ ሊደረግባቸው እንደሚገባ ጥቂት ልዩነቶችን ታገኛላችሁ። እኔ ግን ከOctober 22, 1844 ጋር በተለይ እንደሚስማማ ተለይቶ የታወቀው የቀይ ባሕር መዳን የዐሥሩ ፈተናዎች መጀመሪያ ነው ብዬ እገልጻለሁ፤ ስለዚህም ከ1844 እስከ 1863 ድረስ የተነሱትን ፈተናዎች መቁጠር ሊጀመር የሚገባው ከዚያ ስፍራ ነው። በ1798 የዳንኤል መጽሐፍ በተፈታ ጊዜ የተጀመረ ቀስ በቀስ የሚገፋ የፈተና ሂደት ነበር፤ እናም ያ ሂደት በOctober 22, 1844 በሦስተኛው መልአክ መምጣት የተደመደመውን የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልእክቶች ታሪክ ይሸፍን ነበር።

በሚኒያፖሊስ እግዚአብሔር ለሕዝቡ በአዲስ አቀራረቦች ውስጥ እጅግ ውድ የሆኑ የእውነት እንቁዎችን ሰጡ። ይህ ከሰማይ የመጣ ብርሃን በአንዳንዶች ዘንድ አይሁድ ክርስቶስን በመቃወም ያሳዩትን ሁሉን የግትርነት መንፈስ አሳይተው ተቀበሉት፤ ስለ “አሮጌዎቹ ድንበሮች” መቆምም ብዙ ንግግር ነበረ። ነገር ግን አሮጌዎቹ ድንበሮች ምን እንደሆኑ እንዳለወቁ የሚያሳይ ማስረጃ ነበረ። ራሱን ለሕሊና የሚያስመሰክር ማስረጃም ነበረ፤ ከቃሉም የተመሠረተ አሳማኝ ምክንያት ነበረ፤ ነገር ግን የሰዎች አእምሮ በብርሃን መግባት ላይ ተዘግቶ ተቀምጦ ነበር፤ ምክንያቱም “አሮጌዎቹን ድንበሮች” የሚያነሳ አደገኛ ስህተት ነው ብለው ስለ ወሰኑ ነበር፤ ሆኖም ይህ ከአሮጌዎቹ ድንበሮች አንዲት እንኳ ምሰሶ የሚነቅል አልነበረም፤ ነገር ግን አሮጌዎቹን ድንበሮች የሚያቋቁሙት ምን እንደሆነ ስለ ተዛባ አስተሳሰብ ነበራቸው።

በ1844 ዓመት የጊዜው ማለፍ ታላላቅ ክስተቶች የተፈጸሙበት ዘመን ነበር፤ ይህም በሰማይ የሚፈጸም የመቅደሱን መንጻት ለተደነቁ ዓይኖቻችን ገለጠ። እንዲሁም ከምድር ላይ ካሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ጋር ወሳኝ ግንኙነት ነበረው፤ [ደግሞም] የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መላእክት መልእክቶች እንዲሁም ሦስተኛውን፡ በእርሱም ላይ “የእግዚአብሔር ትእዛዝና የኢየሱስ እምነት” ተብሎ የተጻፈበትን ዓላማ ዘረጋ። በዚህ መልእክት ሥር ካሉት የመሠረታዊ ምልክቶች አንዱ፡ እውነቱን በሚወዱ ሕዝቡ በሰማይ የታየው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በውስጡ የእግዚአብሔርን ሕግ የያዘው ታቦት ነበር። የአራተኛው ትእዛዝ ሰንበት ብርሃን በእግዚአብሔር ሕግ ተላላፊዎች መንገድ ላይ ጽኑ ጨረሮችን አበረ። የጎጧአተኞች አለመሞት አለመኖር አሮጌ የመሠረት ምልክት ነው። በአሮጌዎቹ የመሠረት ምልክቶች ርእስ ሥር ሊገባ የሚችል ከዚህ በላይ ምንም ነገር እንደሌለ አስታውሳለሁ። እነዚህ አሮጌ የመሠረት ምልክቶች ተቀይረዋል የሚለው ጭኝት ሁሉ ፈጽሞ ሐሳባዊ ነው።” The 1888 Materials, 518.

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ሦስተኛው መልአክ በእጁ መልእክት ይዞ መጣ።

“የኢየሱስ አገልግሎት በቅዱሱ ስፍራ በተፈጸመ ጊዜ፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳንም ገብቶ የእግዚአብሔርን ሕግ የያዘችው ታቦት ፊት ቆመ ጊዜ፣ ሦስተኛውን መልእክት ወደ ዓለም እንዲያደርስ ሌላ ብርቱ መልእክ ላከ። በመልእኩም እጅ የብራና ጥቅልል ተሰጠው፣ እርሱም በኃይልና በግርማ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ፣ ከሰው ወደ ሰው ተሸክሞ ከመጣው ሁሉ እጅግ አስፈሪ ማስፈንጠሪያ ጋር አስደናቂ ማስጠንቀቂያ አወጀ።” Early Writings, 254.

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 አንድ መልእክ በእጁ የብራና ጥቅል ይዞ ወረደ፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ያንን ሊበላው ይገባ ነበር። በዚያን ጊዜ “የድንበር ምልእክቶች” ትምህርቶች ተብለው የተለዩት ወይም ሊበሉና ሊቀበሉ ወይም ሊጥሉና ሳይበሉ ሊተዉ ነበር። ሦስተኛው መልእክ በእጁ የብራና ጥቅል ይዞ በመጣ ጊዜ፣ በዚያ ጥቅል ውስጥ ያለው መልእክት ስድስት የፈተና እውነቶችን ይወክል ነበር። እነዚያም ስድስቱ ፈተናዎች “የጊዜ ማለፍ” ተብሎ የተገለጸው ሲሆን ይህም የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታትን ትንቢት ይወክል ነበር፤ ፍርዱ፣ “የመቅደሱ መንጻት” ተብሎ የተወከለው፤ የሦስቱ መላእክት መልእክቶች፤ “የእግዚአብሔር ሕግ”፤ “ሰንበት”፤ እና የሙታን ሁኔታ፣ “የነፍስ አለመሞት የሌለውነት” ተብሎ የተወከለው ነበር።

እነዚያ ስድስት እውነቶች እርግጥ እርስ በርሳቸው የተያያዙ ናቸው፣ ነገር ግን በእያንዳንዳቸው ልዩ ልዩ እንደ የመለያ ምልእክቶች ተለይተው ታውቀዋል። አንዳንዶች የጊዜን አልፎ መሄድ በዚህ ዝርዝር ውስጥ ለማካተት ላይፈልጉ ይችላሉ፣ ነገር ግን 1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 እውነተኛ የትንቢት ፍጻሜ እንደነበረ ብዙዎች እንዳልተቀበሉት ግልጽ ነው። በዚያ ፈተና ወደቁ፣ ይህም በእርግጥ ከዚያ በኋላ ከተከተሉት ፈተናዎች ጋር እንዲታገሉ አግዶአቸዋል። የእግዚአብሔር የመፈተን ሂደት አስቀድሞ የተሰጠህበትን ፈተና በድል እንድትወጣ ከዚያም በኋላ በሚከተለው ፈተና ውስጥ እንድትሳተፍ የሚጠይቅ ተራማጅ ሂደት መሆኑ ደጋግሞ ተገልጦአል።

“ስለ ሰንበት ጥያቄ ያለውን ብርሃን ማቅረብ ስንጀምር፣ ስለ ራእይ 14፣9-12 ያለው የሦስተኛው መልእክ መልእክት ግልጽና በትክክል የተወሰነ ሐሳብ አልነበረንም። በሕዝቡ ፊት ስንቀርብ የምስክርነታችን ሸክም ይህ ነበር፤ ታላቁ ሁለተኛ ምጽአት እንቅስቃሴ ከእግዚአብሔር እንደሆነ፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት እንደ ወጡ፣ ሦስተኛውም እንዲሰጥ እንደሚገባ። ሦስተኛው መልእክትም በእነዚህ ቃላት እንደሚዘጋ አየን፤ ‘የቅዱሳን ትዕግሥት እዚህ ነው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነርሱ እዚህ ናቸው።’ እኛም አሁን እንደምናየው በእኩል ግልጽነት፣ እነዚህ ትንቢታዊ ቃላት የሰንበት ተሐድሶን እንደሚያመለክቱ አየን፤ ነገር ግን በመልእክቱ የተጠቀሰው የአውሬው አምልኮ ምን እንደሆነ፣ ወይም ምስሉና የአውሬው ምልክት ምን እንደሆነ፣ ግልጽ የተወሰነ አቋም አልነበረንም።”

“እግዚአብሔር በቅዱስ መንፈሱ ለአገልጋዮቹ ብርሃን እንዲበራ አደረገ፤ ርዕሰ ጉዳዩም በቀስታ ለአእምሮአቸው ተገለጠ። እርሱን ለመመርመርና ከአገናኝ ወደ አገናኝ ለማስተሳሰር ብዙ ጥናትና ጭንቀት የተሞላበት ጥንቃቄ አስፈለገ። በጥንቃቄ፣ በጭንቀት፣ በማያቋርጥም ድካም ይህ ሥራ ወደ ፊት ተገፋ፤ እስኪ ድረስ የመልእክታችን ታላላቅ እውነቶች፣ ግልጽ፣ የተያያዘ፣ ፍጹም ሙሉ አንድነት ሆነው ለዓለም ተሰጡ።”

ስለ ኤልደር ቤትስ ከእኔ ጋር የነበረውን መተዋወቅ አስቀድሜ ተናግራለሁ። እርሱ እውነተኛ ክርስቲያናዊ ጭዋ ሰው፣ ትሁትና ቸር መሆኑን አገኘሁት። እኔን ልክ እንደ ራሱ ልጅ በሚያደርገው መልክ በብዙ ርኅራኄ ይይዘኝ ነበር። መጀመሪያ ጊዜ እኔን ስናገር በሰማኝ ጊዜ ጥልቅ ፍላጎት አሳየ። ንግግሬን ካቆምኩ በኋላ ተነሥቶ እንዲህ አለ፡- “እኔ የሚጠራ Doubting Thomas ነኝ። በራእይ አለምንም። ነገር ግን እህታችን ዛሬ ማታ የነገረችው ምስክርነት በእርግጥ ለእኛ ከእግዚአብሔር የመጣ ድምፅ እንደሆነ ማመን ከቻልኩ፣ በሕይወት ካሉ ሰዎች ሁሉ እጅግ ደስተኛው ሰው እሆን ነበር። ልቤ እጅግ ተነክቷል። ተናጋሪዎ እውነተኛ መሆኗን አምናለሁ፤ ነገር ግን ለእኛ የነገረችንን እነዚህን ድንቅ ነገሮች እንዴት እንደ

ታዩአት ልገልጽ አልችልም።”

“ከጋብቻዬ ከጥቂት ወራት በኋላ፣ ከባለቤቴ ጋር በመሆን፣ ኤልደር ቤትስ የተገኙበትን በTopsham, Maine የተካሄደ ስብሰባ ተሳተፍኩ። በዚያን ጊዜ እርሱ ራዕዮቹ ከእግዚአብሔር መሆናቸውን ፈጽሞ አያምንም ነበር። ያ ስብሰባ እጅግ የተለየ መንፈሳዊ ፍላጎት ያለበት ወቅት ነበር። የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ አረፈ፤ በእግዚአብሔር ክብር ራዕይ ተወሰድሁ፣ እና ለመጀመሪያ ጊዜ ሌሎች ፕላንቶችን አየሁ። ከራዕይ በወጣሁ ጊዜ፣ ያየሁትን ተናገርሁ። ከዚያም ኤልደር ቢ. አስትሮኖሚ ተምሬ እንደሆነ ጠየቀኝ። እኔም አስትሮኖሚ ተመልክቼ እንደነበር የማስታወሰው ነገር እንኳ እንደሌለ ነገርሁት። እርሱም፣ ‘ይህ ከጌታ ነው’ አለ። ከዚያ በፊት እርሱን እንዲህ ነጻና ደስተኛ ሆኖ አይቼው አላውቅም ነበር። ፊቱ በሰማይ ብርሃን ያበራ ነበር፣ እናም ቤተ ክርስቲያንን በኃይል መከረ።” Testimonies, volume 1, 78–80.

በእርግጥ፣ እነዚህ ሁሉ የትምህርታዊ ፈተናዎች እርስ በርሳቸው የተያያዙ ናቸው፤ ነገር ግን ለየብቻቸው ሊለዩ የሚችሉ ፈተናዎችም ናቸው፣ እናም በተከታታይ ለእግዚአብሔር ባሪያዎች ተገልጠው መጡ። ሰባተኛውን ቀን ሰንበት የሚጠብቁ፣ ነገር ግን የሦስቱን መላእክት መልእክት የሚክዱ ብዙ ቤተ ክርስቲያናት አሉ። ፍርድ በOctober 22, 1844 እንደ ጀመረ ያለውን እውነት ይክዳሉ፣ ነገር ግን አሁንም ሰንበትን ይጠብቃሉ። እነዚህ የትምህርታዊ ፈተናዎች እርስ በርሳቸው የተያያዙ ቢሆኑም፣ ስድስት የተለዩ ፈተናዎችን ይወክላሉ።

እንደ አሁን በዮሴፍ ቤትስ ምሳሌ ተገለጸው፣ በከዋክብት ጥናት ፈጽሞ የተካነው የባሕር መርከብ አለቃ ከዚህ በፊት ውድቅ አድርጎት የነበረውን የትንቢት መንፈስ ተቀበለ። በ1844 ዓ.ም. ታኅሣሥ ወር ኤለን ዋይት የመጀመሪያዋን ራዕይ ተቀበለች፣ ሰባተኛውም ፈተና በንቅናቄው ውስጥ ደረሰ።

“መጽሐፍ ቅዱስ አማካሪያችሁ መሆን አለበት። እርሱንና እግዚአብሔር የሰጠውን ምስክርነቶች አጥኑ፤ ምክንያቱም ከቃሉ ጋር ፈጽሞ አይቃረኑምና። ምስክርነቶቹ እንደ እግዚአብሔር ቃል ካልተናገሩ ግን፣ እርሱን እርቁት። ክርስቶስና ቤልያል አንድ ሊሆኑ አይችሉም።” Selected Messages, book 3, 33.

ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ከተከሰተ በኋላ ብዙም ሳይቆይ፣ እህት ዋይት ክርስቶስ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ከቅዱስ ስፍራ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ስፍራ መግባቱን የሚገልጽ አንድ ጽሑፍ ደገፈች። ይህን ህትመትም “ለእያንዳንዱ ቅዱስ” እንዲታተም መከረች።

“በ2300 ቀናት መጨረሻ ሊነጻ ያለው መቅደስ፣ ክርስቶስ አገልጋይ የሆነበት የአዲሲቱ ኢየሩሳሌም መቅደስ እንደሆነ አምናለሁ። ከአንድ ዓመት በላይ በፊት፣ ጌታ በራዕይ አሳየኝ ወንድም ክሮሲየር ስለ መቅደሱ መንጻት ወዘተ እውነተኛው ብርሃን እንዳለው፤ እንዲሁም በDay-Star, Extra, February 7, 1846 ውስጥ የሰጠንን አመለካከት ወንድም C. በጽሑፍ እንዲያወጣው ፈቃዱ እንደነበረ አሳየኝ። ያንን Extra ለእያንዳንዱ ቅዱስ እንድመክር ከጌታ ሙሉ ሥልጣን እንዳለኝ ይሰማኛል።” A Word to the Little Flock, 12.

የእርሷ ድጋፍ ክሮሲየር ስለ ክርስቶስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መግባቱ የሰጠውን መግለጫ የሚመለከት ነበር፤ ነገር ግን እትሙ በርካታ የተሳሳቱ ትምህርቶችን ይዟል ነበር፣ ከእነርሱም መካከል በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው “ዘወትር” የክርስቶስን አገልግሎት ይወክላል የሚለው የከሃዲ ፕሮቴስታንትነት ትምህርት ይገኝበት ነበር። ስለዚህ መጀመሪያ በ1850 የታተመ እና ከዚያም በኋላ Early Writings በተሰኘው መጽሐፍ ውስጥ የተካተተ ማብራሪያ ጻፈች። በዚያም “የፍርድ ሰዓት ጩኸትን የሰጡት ሰዎች ስለ ‘ዘወትር’ ትክክለኛውን አመለካከት ነበራቸው” ብላ ገለጸች።

«ከዚያም ስለ ‘ዘወትር’ (ዳንኤል 8፡12) እንዲህ እንደሆነ አየሁ፤ ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ ነው እንጂ የጽሑፍ አካል አይደለም፤ እንዲሁም የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ለሰጡት ጌታ ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጥቶአቸዋል። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ሁሉም ማለት ይቻላል በ‘ዘወትር’ ትክክለኛ አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ በመጣው ግራ መጋባት

ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ከዚህም የተነሣ ጨለማና ግራ መጋባት ተከትሎአል።» Early Writings, 74.

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው “የዕለቱ” የተባለው ጉዳይ በሀያኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ዘመን አድቪንቲዝም ወደ ከዳተኛ ፕሮቴስታንቲዝም የአተረጓጎም ዘዴ መመለሱ ምልክት ሆነ፤ እናም ዛሬ ስለ “የዕለቱ” ያለው ትክክለኛው የሚለራውያን ግንዛቤ በአድቪንቲዝም ነገረ መለኮት ምሁራን ተጥሎአል። እርሱም ተጥሎአል፤ ይህም እህት ዋይት ሚሊራውያን “የዕለቱን” እንደ ሰይጣናዊው የአረማዊነት ኃይል በመለየታቸው ትክክል እንደነበሩ በግልጽ ሁኔታ ስትገልጽ ሳለ ነው። ስለ “የዕለቱ” ያለውን እውነት የጣሉት ሚሊራውያን ግንዛቤ ትክክል እንደሆነ ለሰጠችው በመንፈስ የተነሣ ድጋፍ ብቻ በመቃረን አይደለም፤ ነገር ግን “የዕለቱ” ክርስቶስን በመቅደሱ ውስጥ ያለውን አገልግሎት እንደሚወክል የሚያስተምረው ሐሰተኛ ትምህርት “ከሰማይ ተባረሩ በነበሩ መላእክት” እንደተሰጠ እርሷ በቀጥታ ስትለይ እያለ ደግሞ በቀጥታ ተቃርኖ ነው።

«እናም ወንድም ዳንኤልስ ነበር፣ አእምሮውን ጠላት እየሠራበት ነበር፤ እናም አእምሮህንና የኤልደር ፕሬስቲትን አእምሮ ከሰማይ ተጣሎ የወጡት መላእክት እየሠሩባቸው ነበር።» Manuscript Releases, ቅጽ 20, 17.

አድቪንቲዝም አሁን ከ«የተረት ምግቦች» አንዱ አድርጎ የሚጠቀምበትን ነገር እርሷ በጥልቅ የተቃወመችው ምክንያት እጅግ ከባድ ነበር፤ ምክንያቱም ዳንኤልስና ፕሬስቲት የሰይጣናዊ ኃይል ምልክትን (ጣዖት አምልኮን) ወስደው ያንኑ ምልክት ለክርስቶስ (ለእርሱ የመቅደስ አገልግሎት) መድበውታል። ይህም ስምንተኛውን የትምህርት ፈተና ያደርገዋል።

እስከ 1863 ድረስ የሚመራው በታሪክ ውስጥ ያለው ዘጠነኛው ፈተና በ1850 የሁለተኛው የዕንባቆም ሰንጠረዥ መዘጋጀት ነው። የ1843 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ በ1842 ተዘጋጀ፤ እና ክርስቶስ በ1843 እንደሚመጣ ስለተነበየ ብቻ የ1843 ሰንጠረዥ ተብሎ ይጠራል። ሁለተኛውን የዕንባቆም ሰንጠረዥ እንዲዘጋጅ ትእዛዙ ለእህት ዋይት በ1850 ተሰጠ። የዕንባቆም ሁለቱ ሰንጠረዦች መዘጋጀት የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መላእክት ታሪክ ከሦስተኛው ታሪክ ጋር ያገናኛል። በየእሷ የሕይወትና የሥራ ታሪክ ላይ የጻፈው የልጅ ልጅ የሕይወት ታሪክ ውስጥ፣ ወደ 1850 ሰንጠረዥ መዘጋጀት ያመሩትን ክስተቶች አጠቃላይ እይታ ያቀርባል። ይህንንም የሚያደርገው ከእህት ዋይት ተገቢ አስተያየቶችን በመምረጥ ሲሆን፣ በዚያ አጠቃላይ እይታ ውስጥ የራሱን አስተያየትም ይጨምራል።

“ወደ ወንድም ኒኮልስ ቤት በተመለስን ጊዜ ጌታ ራእይ ሰጠኝ፤ እውነቱም በሰንጠረዦች ላይ ግልጽ ሆኖ መቀረብ እንዳለበት አሳየኝ፤ እንዲሁም ሁለቱ ቀደምት መላእክቶች በሰንጠረዦች ላይ ግልጽ ተደርገው ሲቀርቡ፣ ይህ ብዙዎችን በሦስተኛው መልአክ መልእክት ምክንያት ለእውነት እንዲወስኑ ያደርጋል።—ደብዳቤ 28፣ 1850።”

“በዚህ ራእይ ውስጥ ደግሞ ያዕቆብ ዋይት ማተምን እንዲቀጥል ድፍረት የሚሰጠው ነገር ታሳየኛው፡-

«ወረቀቱ እንዲታተም ደግሞ መልእክተኞቹ እንዲሄዱ እንደሚያስፈልግ መጠን እንደሚያስፈልግ አየሁ፤ ምክንያቱም መልእክተኞቹ ከእነርሱ ጋር ይሸከሙት ዘንድ፣ የአሁኑን እውነት የያዘ ወረቀት ያስፈልጋቸዋል። ይህንም ለሚሰሙ ሰዎች እጅ ውስጥ እንዲያኖሩላቸው፤ ከዚያም እውነቱ ከአእምሮ አይጠፋም ነበር። ወረቀቱም መልእክተኞቹ መሄድ ወደማይችሉበት ስፍራ ይደርስ ነበር።—በተመሳሳይ ምንጭ።»

በአዲሱ ሰንጠረዥ ላይ ሥራ ወዲያውኑ ተጀመረ፤ ያዕቆብም በሚቀጥለው ወር ባወጣው የPresent Truth እትም ስለዚህ ጉዳይ ለወንድሞች ለመናገር እድል ተሰጠ፡-

“ሰንጠረዥ። የዳንኤልና የዮሐንስን ራእዮች በዘመናዊ ቅደም ተከተል የሚያሳይ ሰንጠረዥ፣ ያለውን የአሁኑን እውነት በግልጽ ሁኔታ ለማብራራት ተዘጋጅቶ፣ በማሳቹሴትስ ዶርጅስተር የሚኖረው ወንድም አቲስ ኒኮልስ እንክብካቤ ሥር አሁን በድንጋይ ማተሚያ እየታተመ ነው። ያለውን የአሁኑን እውነት የሚያስተምሩ ሰዎች በእርሱ እጅግ ይረዱበታል። ስለ ዚህ ሰንጠረዥ ተጨማሪ ማስታወቂያ ወደፊት ይሰጣል።—Present Truth, November, 1850.”

እ.ኤ.አ. 1851 ዓ.ም. ጥር መጨረሻ ላይ ሰንጠረዥ ተዘጋጅቶ በ2 ዶላር ሽያጭ እንዳለው ተገለጸ። ጄምስ ዋይት በእርሱ እጅግ ደስ ተሰኝቶ፣ “እግዚአብሔር የሦስተኛውን መልአክ መልእክት እንዲያወጡ ለጠራቸው” ሰዎች በነጻ አቅርቦታል (Review and Herald, January, 1851)። አንዳንድ ለጋስ መዋጮዎች የሕትመቱን ወጪ ለመሸፈን እገዛ አድርገው ነበር። አርተር ዋይት፣ Ellen G. White: The Early Years, ቅጽ 1፣ 185።

ሲስተር ዋይት ስለ 1843 ገበታው ሲናገር፣ በእግዚአብሔር መመራቱን መዝግባለች።

“ጌታ የ1843 ሰንጠረዥ በእጁ እንደተመራ አሳዩኝ፤ ከእርሱም ማንኛውም ክፍል ሊለወጥ እንደማይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ ሆኖ ስህተትን እንደሸፈነ፣ እጁ እስኪወሰድ ድረስም ማንም እንዳያየው እንዳደረገ።” Review and Herald, November 1, 1850.

እርሷ በ1850 ሌላ ሰንጠረዥ እንዲዘጋጅ ከተሰጠው ትእዛዝ ጋር የተያያዘውን ብርሃን ስትመዘግብ፣ ስለ 1843 ሰንጠረዥ እንደተሰጠው ተመሳሳይ መለኮታዊ ማጽደቅ ለ1850 ሰንጠረዥ ሰጠች፤ በተመሳሳይ ጊዜም በዚያን ወቅት እየተዘጋጁ የነበሩ ሌሎች ሰንጠረዦች ለጌታ ተቀባይነት እንዳልነበራቸው ገለጸች። አዲስ ሰንጠረዥ እንዲዘጋጅ የተሰጠው ትእዛዝ፣ አዲስ ሕትመት እንዲታተም ከተሰጠ ትእዛዝ ጋር ተካቶ ነበር።

“የሰንጠረዥ ሥራው ሁሉ ፈጽሞ የተሳሳተ እንደ ነበረ አየሁ። እርሱ ከወንድም ሮድስ ጀመረ፣ ከዚያም በወንድም ኬስ ተከትሎ ተፈጸመ። መንገዶች በሰንጠረዦች ማዘጋጀትና መላእክትን እና ክቡሩን ኢየሱስ ለመወከል የሚያገለግሉ ያልተለመዱ አስጸያፊ ምስሎችን በመሥራት ላይ ተውለዋል። እንዲህ ያሉ ነገሮች ለእግዚአብሔር ደስ የማያሰኙ እንደ ነበሩ አየሁ። ወንድም ኒኮልስ በአሳተመው ሰንጠረዥ ሥራ እግዚአብሔር እንደ ነበረ አየሁ። በመጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ሰንጠረዥ ትንቢት እንዳለ አየሁ፤ ይህም ሰንጠረዥ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተዘጋጀ ከሆነ፣ ለአንዱ በቂ ከሆነ ለሌላውም በቂ ነው፤ አንዱም በትልቅ መጠን የተሳለ አዲስ ሰንጠረዥ ካስፈለገው፣ ሁሉም እንዲሁ እኩል ያስፈልጋቸዋል።”

«ወንድም ኬስ ሌላ ሰንጠረዥ እንዲፈልግ ያነሣው ያለ እረፍት፣ ያልተረጋጋ፣ ያልረከ፣ የማያመሰግን ስሜት እንደ ነበረ አየሁ። እነዚህ በቀለም የተሰሩ ሰንጠረዦች በጉባኤው ላይ መጥፎ ተጽእኖ እንዳሳደሩ አየሁ። በስብሰባው ውስጥ ቀላልና እንደ ገለባ ያለ የፊዝ መንፈስ እንዲኖር አደረገ።»

“በእግዚአብሔር የታዘዙት ሰንጠረዦች ማብራሪያ እንኳ ሳይሰጡ አእምሮን በመልካም መንገድ እንደሚነኩ አየሁ። በሰንጠረዦቹ ላይ በተደረገው የመላእክት ምስል ውክልና ውስጥ ብርሃናዊ፣ ውብ፣ ሰማያዊም የሆነ አንድ ነገር አለ። አእምሮውም በማይታወቅ ሁኔታ ወደ እግዚአብሔርና ወደ ሰማይ ይመራል። ነገር ግን ሌሎች የተዘጋጁት ሰንጠረዦች አእምሮን ያስጸይፋሉ፤ አእምሮውም በሰማይ ሳይሆን ከዚያ ይልቅ በምድር ላይ እንዲቆይ ያደርጉታል። መላእክትን የሚወክሉ ምስሎች ከሰማይ ፍጥረታት ይልቅ እንደ ክፉ አጋንንት ይመስላሉ። ሰንጠረዦቹ ወንድም ኬስ ከእግዚአብሔር ሰማያዊ ጥበብን ሊፈልግ፣ በመንፈስ ጸጋዎችም እና በእውነት እውቀት ሊያድግ በሚገባው ጊዜ፣ ለብዙ ቀናትና ለሳምንታት አእምሮውን እንደተያዙ አየሁ።”

«በገበታዎችን ለማውጣት በመባከን የተጠፋው ሀብት፣ ለወንድሞች እውነትን በግልጽነት በታተሙ ትራክቶች ወዘተ ለማቅረብ ተጠቅመው ቢሆን ኖሮ፣ እጅግ ብዙ መልካም ነገር በፈጠረ ነበር እና ነፍሳትንም ባዳነ ነበር ብዬ አየሁ። የገበታ ማዘጋጀት ሥራ እንደ ትኩሳት ተስፋፋቶ መሄዱንም አየሁ።»

Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

በግልጽ ቃል “እግዚአብሔር በወንድም ኒኮልስ የ[1850] ሰሌዳውን ማታተም ውስጥ ነበረ” ብላ ትናገራለች፤ እንዲሁም “በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለዚህ ሰሌዳ አንድ ትንቢት [ዕንባቆም ሁለት] ነበረ” ብላለች። ደግሞም “ሰሌዳዎቹ” [ብዙ ቁጥር፤ 1843 እና 1850] “በእግዚአብሔር የታዘዙ” መሆናቸውን ገልጻለች፤ እነዚህም “ማብራሪያ ሳያስፈልጋቸው እንኳ አጅምሮን በበጎ ሁኔታ ይመቱ ነበር።” ዕንባቆም ሁለት ሚሊራውያንን ራጅዩን በሰሌዳዎች ላይ፣ (ብዙ ቁጥር)፣ ግልጽ እንዲያደርጉት አዘዘ፤ ይህም ሁለቱን ሰሌዳዎች የሚያነገብ ሰው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ወዲያና ወዲህ እንዲሮጥ ነው። መለኮታዊዎቹ ሰሌዳዎች ተጨማሪ ማብራሪያ አያስፈልጋቸውም ነበር፤ ይህም እንደ ዩርያስ ስሚዝ የ1863 ሐሰተኛ ሰሌዳ ሁኔታ አልነበረም።

እግዚአብሔርም መልሶ እንዲህ አለኝ፤ ራጅዩን ጻፍ፣ የሚያነበውም ሰው እንዲሮጥበት በጽላቶች ላይ ግልጽ አድርገህ ጻፈው። ዕንባቆም 2፡2።

፲ኛው ፈተና የዚህ ጽሑፍ ትኩረት ነው። ሙሴ በዘኁልቀ ምዕራፍ ፲፬ የጠቀሰቸውን አሥሩን ፈተናዎች በተመለከተ፣ ዕብራዊ ሊቃውንትና ሌሎች የሥነ መለኮት ምሁራን ከቀይ ባሕር መዳን ጀምሮ እስከ ዐሥሩ ሰላዮች ዐመፀ ድረስ ባለው ታሪክ ውስጥ ማናቸውን ክስተቶች ሊወክሉ እንደሚችሉ የተለያዩ ግምቶችን ያቀርባሉ። የዚያ ታሪክ ዐመፀ ከጥቂት ልዩ ልዩ አማራጮች መካከል እንዲመረጥ ያደርጋል፤ ነገር ግን ፲ኛው ፈተና በምድረ በዳ ውስጥ በቀስ በቀስ በሞት መጥፋት የሚሆነውን የአርባ ዓመት ዘመን መጀመሪያ እንደሚመለከት፣ ኃላፊነት የሚያስከትል ዕድሜ ላይ የነበሩት ዐማፅያን ሁሉ እስኪሞቱ ድረስ፣ የተረጋገጠ ነው።

በተመሳሳይ ሁኔታ አንዳንዶች እኔ እነዚህን አሥር የትምህርት መፈተሻዎች መርጬ ስለቀረብሁ ሊቃውንት ይችላሉ፤ እኔ እዚህ ከማቀርበው የተሻሉ የሚመስሉ ልዩነቶች ሊኖሩ ስለሚችሉ። ይህ እንዲሁ ሆኖ ሳለ፣ አሥረኛውና የመጨረሻው ፈተና እንደ አሥሩ ሰላዮች ዓመፀ ግልጽ ነው። ይህም የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ሰባቱን ዘመናት መቃወም ነበር። ይህን መለያየት የሚደግፉ በርካታ ትንቢታዊ ማስረጃዎች አሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ፣ የሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉት ሰባቱ ዘመናት የሎዶቅያ አድቪንቲዝም አሥረኛና የመጨረሻ ውድቀት መሆናቸውን የሚያረጋግጡትን እነዚያን ትንቢታዊ ምስክሮች መለየት እንጀምራለን።

“የእግዚአብሔር ኃይል ምን እውነት እንደሆነ ሲመሰክር፣ ያ እውነት ለዘላለም እንደ እውነት መቆም አለበት። እግዚአብሔር ከሰጠው ብርሃን ጋር የሚቃረኑ ከኋላ የሚመጡ ግምቶች መቀበል የለባቸውም። ሰዎች ለእነርሱ እውነት የሆኑ ነገር ግን እውነት ያልሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜዎችን ይዘው ይነሣሉ። ለዚህ ዘመን ያለውን እውነት እግዚአብሔር ለእምነታችን መሠረት አድርጎ ሰጥቶናል። እርሱ ራሱ ምን እውነት እንደሆነ አስተምሮናል። አንዱ ይነሣል፣ ደግሞም ሌላ ይነሣል፤ እነርሱም እግዚአብሔር በቅዱስ መንፈሱ ማረጋገጫ ሥር የሰጠውን ብርሃን የሚቃረኑ አዲስ ብርሃን ይዘው ይመጣሉ።”

“በዚህ እውነት መመሥረት ውስጥ የተገኘውን ልምምድ ያለፉ ጥቂቶች አሁንም በሕይወት አሉ። እግዚአብሔር ሕይወታቸውን በጸጋ ጠብቆአል፣ እነርሱም ሐዋርያው ዮሐንስ እስከ ሕይወቱ መጨረሻ ድረስ እንዳደረገው እነርሱ ያለፉበትን ልምምድ እስከ ሕይወታቸው ፍጻሜ ድረስ ደጋግመው እንዲናገሩ። በሞት የወደቁትም የዓለማ ተሸካሚዎች በጽሑፎቻቸው ዳግም ሕትመት አማካይነት ይናገራሉ። እንዲህ በማድረግ ድምፃቸው እንዲሰማ ተነግሮኛል። ለዚህ ዘመን እውነትን የሚያቆም ምን እንደሆነ ምስክርነታቸውን ሊሰጡ ይገባቸዋል።”

“ከእምነታችን ልዩ ዋና ነጥቦች ጋር የሚቃረኑ መልእክት ይዘው ከሚመጡ ሰዎች ቃላት መቀበል የለብንም። እነርሱ ብዙ ቅዱሳን መጻሕፍትን ያሰባስባሉ፣ እናም በራሳቸው የተናገሩትን ሐሰቦች

ለማስረጃ እንደ ክምር ዙሪያዎ ያቆማሉ። ይህም ባለፉት ሃምሳ ዓመታት ውስጥ ደጋግሞ ተደርጓል። ቅዱሳን መጻሕፍት የእግዚአብሔር ቃል ስለሆኑ ሊከበሩ የሚገባቸው ቢሆንም፣ እነርሱን እንዲህ መተግበር፣ ይህ አተገባበር እግዚአብሔር በእነዚህ ሃምሳ ዓመታት ያጸናውን ከመሠረቱ አንድ ምሳሌ እንኳ የሚያንቀሳቅስ ከሆነ፣ ታላቅ ስህተት ነው። እንዲህ ያለ አተገባበር የሚያደርግ ሰው፣ ለቀድሞዎቹ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ ለመጡት መልእክቶች ኃይልና ብርታት የሰጠውን የመንፈስ ቅዱስ አስደናቂ ማረጋገጫ አያውቅም።” Selected Messages, book 1, 161.